

ROLESTVA

KRÓLESTWO NADZIEJA ŚWIATA

Napisał

J. F. Rutherford

Ogólna liczba rozpowszechnionych książek sędziego
Rutherforda przekracza 93½ miliona

Niektóre z jego licznych dzieł:
Harfa Boża, Wyzwolenie, Stworzenie, Pojednanie i Rząd.

KW

THE KINGDOM — Polish

MADE IN U. S. A.

Copyrighted 1931 and Published by

WATCH TOWER
Bible & Tract Society
International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Łódź, Berno, Londyn, Toronto, Strathfield,
Cape Town, Sydney, Magdeburg etc.

PRZEDMOWA

OSTATNIA NADZIEJA!
W największej rozpaczcy ludzkiej chwycą się jej, jak tonący brzytwy. Lecz Królestwo Boże, mające być ustanowione przez Chrystusa, nie jest jak brzytwa dla tonącego. Jest ono niezłomnie pewne, mocną podporą dla ludzi i niewzruszone jak wieczne góry. Królestwo Boże jest rzeczą najrealniejszą, jaką wogóle istnieje, i ostatnią ucieczką, która jeszcze pozostała ludziom, **OSTATNIA NADZIEJA** człowieka!

Informujcie się przez tę broszurę o tym skutecznym przyszłym rządzie!

WYDAWCY

KRÓLESTWO NADZIEJA ŚWIATA.

JEŻELI ludy i narody ziemi napotykają stosunki, które poważnie zagrażają ich bytowi, wtedy najwyższy jest czas spokojnie i trzeźwo zastanowić się nad tem, by o ile możliwe stwierdzić przyczynę i wybrać właściwy środek zaradczy. Sprzeciwianie się zbadaniu albo publicznemu omówieniu tego nieszczęsnego stanu z obawy, aby przez to nie wywołać sporu, byłoby gorsze od głupoty.

Uczciwi ludzie nie sprzeciwiają się prawdzie. Odstania ona to, co każdy powinien wiedzieć.

Narody koniecznie teraz powinny się dowiedzieć o prawdzie. Radjo jest jednym ze środków, które Bóg dał, by ludziom nieść prawdę, i każda radjostacja na ziemi powinna się pilnie starać w tym niezwykle poważnym czasie dziejów ludzkich transmitować prawdę.

Stosunki ekonomiczne Ameryki są bardzo złe. Podobnie trudna sytuacja panuje wszędzie w całym „chrześcijaństwie”, a rzeczywiście nawet na całym świecie. Pewna mniejszość bardzo się wzbogaciła, podczas gdy liczba biednych wszędzie wzrasta. Mówi się, że środki spożywcze i ubiory produkowane zostają w nadmiarze; jednocześnie jednak

miljony ludzi cierpi głód i odczuwa brak niezbęd-
nego ubioru.

Stosunki polityczne wszędzie są złe. Niema ani
jednego rządu lub narodu, któryby się czuł pewnym
i bezpiecznym, i żaden nie dorósł do tego, aby
przeciwdziałać zamieszaniu, jakie widzi przed
sobą. Prawie wszyscy monarchowie zniknęli z
ziemi, przytem jednak demokracja teraz jest
bardziej niepewna, aniżeli przed wojną.

Stosunki obyczajowe również są złe. Mnożą
się zbrodnie, szczególnie w krajach „chrześcijań-
stwa“ i liczne niewiasty, wśród nich nawet niedo-
rosłe, upadły głębiej od zwyrodniałych mężczyzn.
Strach i bezradność opanowały ludzi i prawie nikt
już nie jest pewny swego domu, swego mienia i
swego życia.

Nie zważając na to, kto ponosi największą od-
powiedzialność za ten opłakany stan, jest faktem
niezaprzeczalnym, że piętnaście stuleci panowania
tak zwanego „zorganizowanego chrześcijaństwa“
nie podniosło ludzkości z jej zwyrodnienia, ani nie
dało ludziom żadnej nadziei.

Władcy i lud wszystkich narodów tak zwanego
„chrześcijaństwa“ twierdzili, że wierzą, iż Jehowa
jest Bogiem, i podawali, że wierzą w Pismo Św.
jako jego Słowo, oraz w Chrystusa Jezusa jako
Zbawiciela ludzi. Zadajemy więc władcom i ludowi
niedwuznaczne pytanie: Czy twierdzenie to jest
szczerze i prawdziwe? Z absolutnym autorytetem
rzekł Jezus o Biblii: „Słowo twoje jest prawdą.“
Jeżeli wierzymy, że Jehowa jest prawdziwym Bo-

giem, pocóż tedy jeszcze dłużej mamy kuleć między jego Słowem a zapatrywaniami czyli teorjami niedoskonałych ludzi? Poważnie zapraszam przeto władców i lud, by w świetle wydarzeń czasu teraźniejszego badali Pismo Św., ponieważ w niem znaleźć można wyjaśnienie przyczyn ucisku świata i wskazana jest jedyna nadzieja zbawienia i wyzwolenia ludzi.

Jehowa, Bóg Pisma Św., jest jedynym prawdziwym Bogiem. On jest źródłem wszelkiego życia. Przed wiekami dał on obietnicę, że w odpowiednim czasie ustanowi rząd, który ma rządzić światem w sprawiedliwości, i że pod tem panowaniem ludzie bogaci i biedni, silni i słabi, żydzi i inne narody, niewolnicy i wolni mają otrzymać sposobność dostąpić błogosławieństw wolności, dobrobytu, szczęścia i wiecznego życia. (1 Mojżeszowa 22 : 18; Izajasza 9 : 6, 7) Wobec tego, że obietnica ta jest prawdziwa, przeto musi przyjść dzień, kiedy mieszkańcy ziemi będą wiedzieli, że nastął czas na ustanowienie tego Królestwa czyli rządu Bożego i na błogosławienie ludu.

Szatan, djabeł, od długiego czasu był niewidzialnym władcą tego świata. Jest on przeciwnikiem prawdziwego Boga i największym nieprzyjacielem ludzi; wtrącił ich w stan zwyrodnienia, by wszystkich odwrócić od Jehowy. Naturalnie Bóg oddawna mógłby był powstrzymać szatana albo go zniszczyć; lecz doskonała jego mądrość wybrała inną drogę. Najpierw Bóg zesłał na ziemię Jezusa, by dostarczył okup za rodzaj ludzki, co tenże uczynił przez przelanie swej krwi na Golgocie.

Kiedy go Bóg wzbudził ze śmierci i zabrał do nieba, wtedy, jak czytamy w Psalmie 110, polecił mu czekać, aż przyjdzie słuszny czas Boży na powalenie szatana, nieprzyjaciela, i ustanowienie sprawiedliwego panowania. W okresie tego czasu czekania wybrał Bóg z ludzi lud dla swego imienia.

Zarazem dopuścił Bóg, że ludy ziemi próbowały same ustanowić i sprawować pożądane rządy. Narody, nazwane „chrześcijaństwem”, zgodne były między sobą co do przeprowadzenia tego. Zgadzały się przyjąć Pismo Św. za swój drogowskaz i utworzyły w ciągu ubiegłych piętnastu stuleci rządy, utrzymując, że one panowały na ziemi w zastępstwie Boga. W rzeczywistości jednak szczególnie te narody zapomniały o Bogu, odwróciły się od niego i zupełnie dostały się pod wpływ szatana, nieprzyjaciela Bożego.

W roku 1914 skończył się przeznaczony przez Jehowę okres czekania. Przed tym czasem szatan, niewidzialny władca nad ludźmi, bez przeszkód mógł kontynuować swoje postępowanie; gdy jednak nadszedł słuszny czas Boga, uppełnomocnił on Chrystusa Jezusa, by był Królem świata, i osadził go na tronie władzy. (Psalm 2 : 6) Jak nam mówi Pismo Św. w Objawieniu i innych tekstach, tuż potem nastąpiła walka w niebie, przyczem walczący Chrystus i jego aniołowie po jednej stronie a szatan i jego aniołowie po stronie drugiej. Walka ta zakończyła się strąceniem szatana z nieba na ziemię i odtąd działalność djabła wyłącznie ograniczona jest do ziemi. Dziwicie się, dlaczego położenie gospodarcze oraz stosunki polityczne i mo-

ralne dziś są tak zastraszające i dlatego wciąż się pogarszają. Odpowiedź znajdujemy w Objawieniu 12:12 w następujących słowach: „Biada mieszkającym na ziemi i na morzu! iż zstąpił djabeł do was, mając wielki gniew, wiedząc, iż krótki czas ma.”

Wielka walka w niebie odbyła się w roku 1914 i w tymże roku wtrącił szatan narody „chrześcijaństwa” w wielką wojnę światową. Zważmy, że od czasu zakończenia wojny stosunki na ziemi stale się pogarszają. Stłudzy szatana fałszywie przypisują Jehowie Bogu odpowiedzialność za te plagi, zbrodnie i bezprawie, wskutek których narody i ludy teraz muszą cierpieć. Przez to fałszywe oskarżenie zamierza szatan doprowadzić ludzi do tego, aby złorzeczyli Bogu i odwracali się od niego. Podstępny plan szatana ma na celu wpłynąć na ludzi, by lekceważyli Biblię i jej powagę, skierowali swój wzrok ku ludziom i od nich spodziewali się pomocy i wyzwolenia. Przez to szatan dopuszcza się wielkiego oszukaństwa względem ludzi, a to wyjaśnia rozmyślnie czyniony teraz wysiłek, aby zdyskredytować Biblię i trzymać ludzi w nieświadomości co do jej świadectwa.

Królestwo Jehowy już nastało. Osadził on Chrystusa Jezusa, prawowitego Władcę ziemi, na jego tronie władzy. Pocóż jednak nie wytepie Bóg szatana i jego organizacji, aby wyzwolić lud? Właśnie to Bóg teraz zamierza uczynić; nim jednak tego dokona, chce on, aby najpierw przeprowadzona była inna praca, a o tem ludzie obecnie muszą być pouczeni,

Bóg stworzył człowieka jako stworzenie, mogące postępować według wolnej woli i upoważnione do wybrania sobie drogi, którą chce chodzić. Żaden człowiek nie mógłby jednak dokonać takiego wyboru bez pewnej miary świadomości. Wojna światowa skończyła się w roku 1918 właśnie w tym celu, aby narodom wydane zostało świadectwo i by ludzie przez to otrzymali sposobność wybrać drogę, na którą chcą wstąpić, to jest, czy chcą okazać swoją uległość Bogu i jego Królestwu, albo w dalszym ciągu polegać na słabych wysiłkach ludzkich. Wydarzenia wojny światowej, głody, mory i wielki ucisk, jakie w roku 1914 i w następnych latach nawiedzały narody ziemi, jasno dowiodły, że Chrystus powrócił i że jego Królestwo nastąpi.

Tym, którzy poznali te dowody, im dali wiarę i się poświęcili Jehowie, dane jest w Ew. Mateusza 24 : 14 następujące przykazanie: „I będzie kazana ta Ewangelja królestwa po wszystkich świecie, na świadectwo wszystkim narodom. A tedyć przyjdzie koniec.” „Ta ewangelja” czyli wesołe poselstwo musi być głoszona „chrześcijaństwu”, ażeby się ludzie mogli zdecydować, czy chcą być ulegli Bogu i jego Królestwu pod władzą Chrystusa. Posłuszni temu przykazaniu mężczyźni i niewiasty obwieszczali ludziom te fakty przy pomocy radja i książek i w dalszym ciągu to czynią. Pewna mniejszość przyjęła ich poselstwo i radowała się z niego, inni natomiast zwalczali ich, zaś szeroka masa pozostała obojętna.

OSTRZEŻENIE

Jest rzeczą zrozumiałą, że wszechświatowy rząd sprawiedliwości nie wcześniej mógłby być zupełnie ustanowiony na ziemi, aż nieszczęsna władza i organizacja szatańska będzie zniszczona. Póki zbrodniarze nie będą zupełnie bezsilni i wytepieni, ludzkość nie może być wolna od zbrodni i nie może być bezpieczeństwa dla tych, którzy miłują sprawiedliwość. Zanim nie zostanie wytepiąta polityczna nieuczciwość, nie może być sprawiedliwego rządu dla ludzi. Zanim nie ustanie gospodarcza niesprawiedliwość i uciemienie na ziemi, lud nie może się doczekać zupełnej pomocy. Zanim nie będzie zniszczona religijna obłudą, światło prawdy nie może zupełnie zajaśnieć w sercach ludzkich.

Dlatego pierwszym dziełem sprawiedliwego Królestwa Bożego pod władzą Chrystusa, Króla, będzie zniszczenie bezbożnej organizacji szatańskiej i oczyszczenie ziemi, ażeby zupełnie mógł być ustanowiony na ziemi sprawiedliwy i pokojowy rząd dla całego ludu. Dlatego napisane jest w Objawieniu 16:13-16, że połączone siły zbrojne złości pod dowództwem szatana i połączone siły sprawiedliwości pod dowództwem Chrystusa zbierają się do Armagedonu. Będzie to największa ze wszystkich walk i czas największego ucisku, jakiego świat nigdy jeszcze nie przechodził.

Prorokom swoim Izajaszowi, Jeremjaszowi i Ezechjelowi polecił Bóg spisać swój wyrok na „chrześcijaństwo” i wskutek tego musi ono upaść.

Co tu jest powiedziane, nie należy uważać za groźbę przeciwko komukolwiek, a jest to ostrzeżenie zarówno pod adresem władców jak i rządzo-nych „chrześcijaństwa”. Na tych, którzy poświę- ceni są Bogu, ciąży obowiązek dania tego ostrze-żenia, a gdyby ci zaniedbali wypełnić to zadanie, wtedy Jehowa zrzuciłby, aby kamienie wołały, by ostrzegać ludzi.

„Chrześcijaństwo” składa się z narodów, mia- nujących się same „chrześcijanami”, a dominujące stanowisko wśród tych narodów zajmuje Ameryka i Państwo Brytyjskie. Wobec tego, że chrześcijań- stwo utrzymuje, iż naśladuje Chrystusa Jezusa, przeto te narody zawarły conajmniej milczące przymierze, aby zważać na wolę Bożą i ją czynić. Dlatego na tych narodach ciąży większa odpo- wiedzialność, aniżeli na narodach, nazwanych „poganami”.

„Chrześcijaństwo” zajmuje dziś stanowisko od- powiadające ściśle temu stanowisku, jakie zajęła Jerozolima w czasie jej zniszczenia. Jerozolima była prototypem „chrześcijaństwa”, wobec czego ostrzeżenia, jakie Bóg dał Jerozolimie przez swoich proroków, z większym naciskiem odnoszą się do „chrześcijaństwa” czasu teraźniejszego. Pragnął- bym dać władcom i ludowi do zrozumienia, że nic tu nie jest powiedziane z zamiarem wywołania sporu, lecz że to jest ostrzeżenie, odpowiadające woli Bożej, ponieważ ludzie potrzebują tego uświa- domienia, zanim na nich przyjdzie największy ucisk, jakiego jeszcze nie było.

Bliskie jest dla „chrześcijaństwa” największe uciemnienie, jakie kiedykolwiek nawiedziło jakiś naród. Przyczyny tego podaje prorok Izajasz następującymi słowy: „Pan mówił to słowo. Płakać będzie i upadnie ziemia, zwątleje i obali się okrąg ziemski; zemdłają wysokie narody ziemskie, przeto, że ta ziemia (zorganizowane ludy ziemi) splugawiona jest pod obywatelami swoimi; albowiem przestąpili prawa, odmienili ustawy, wzruszyli przymierze wieczne.” — Izajasza 24 : 3-5.

Prawa Boże są zapisane w Biblii i określają wszystkie rodzaje zbrodni. Narody „chrześcijaństwa” przekroczyły wszystkie te prawa i stały się winnymi wszelkiego rodzaju zbrodni. Jezus i jego apostołowie wydali wyraźne przepisy dla kierowania kościołem Bożym na ziemi i streszczone one są w Piśmie Św. „Zorganizowane chrześcijaństwo” odmieniło te przez Boga zarządzane przepisy i w miejsce tego zaprowadziło bałwochwalcze ceremonie ludzkie, ściągając przez to hańbę na imię Jehowy. Bóg objaśnił Noemu „wieczne przymierze” i podkreślił w tem przymierzu świętość życia ludzkiego. Każdy naród „chrześcijaństwa” złamał wieczne przymierze przez niesprawiedliwe przelewanie krwi ludzkiej. „Dlatego przekleństwo pożre ziemię, a zniszczą obywatele jej; dlatego papaleni będą obywatele ziemi, a mało ludzi zostanie.” — Izajasza 24 : 6.

Ustawy wszystkich cywilizowanych narodów potępiają cudzołóstwo czyli wszeteczeństwo jako wielką zbrodnię. Organizacje, które używały imienia Pańskiego, dopuściły się dalszej wielkiej zbrodni,

którą Bóg określa i potępia jako cudzołóstwo czyli wszeteczeństwo. Ta zbrodnia polega na mieszanu prawd Bożych z haniebnymi rzeczami diabła i na stosowaniu praktyk szatańskich. Do tych, którzy to czynili, w liście Jakóba 4:4, gdzie ta zbrodnia jest objaśniona, skierowane są następujące słowa: „Cudzołożnicy i cudzołożnice! nie wiecież, iż przyjaźń świata jest nieprzyjaźnią Bożą? Przetoż, ktobykolwiek chciał być przyjacielem tego świata, staje się nieprzyjacielem Bożym.” Lud jest świadkiem tego, że „zorganizowane chrześcijaństwo” idzie dziś ręką w rękę z uciemniającymi władcami świata i że rzeczywiście jest częścią świata.

Prawdziwe chrześcijaństwo zostało zorganizowane przez Jezusa i jego wiernych apostołów. Bóg mówi, że nasadził je jako wyborną winną macicę. Włożony na prawdziwe chrześcijaństwo obowiązek i odpowiedzialność polegał i polega na tem, by miało tylko je d n e g o Boga, jemu służyło, wiernie kroczyło śladami Jezusa Chrystusa i zupełnie i bezwzględnie było poddane Królestwu Bożemu.

Z „winnej macicy” prawdziwego chrześcijaństwa wybujały dwie wielkie gałęzie, mianowicie religje katolickie i protestanckie. Nikt nie będzie wstanie zaprzeczyć temu, że każda z tych dwóch gałęzi religijnych otwarcie sprzymierzyła się z politycznymi, handlowymi i wojskowymi potęgami tego świata. Te wielkie systemy religijne łącznie z ich sprzymierzeńcami, którzy panują nad najgłówniejszymi narodami ziemi, stanowią dziś tak zwane „chrześcijaństwo” czyli „zorganizowane

chrześcijaństwo". Obie „wielkie gałęzie rzekomego chrześcijaństwa szeroko otwierały swoje wrota i ramiona i zwabiły ludzi do swoich trzód, bez względu na nieczystość ich wiary albo ich życia, i zaprosiły ich do wzięcia udziału w ich rozpuszcie. Chcąc być powabniejszymi, obie religie odmieniały ustawy Boże co do organizacji i nabożeństwa jego kościoła i w ich miejsce wprowadzały cudzołóżne praktyki, które bardzo zniesławiały imię Boże. Obie religie uczyniły bogatych ciemniejszych ludu i okrutnych, brutalnych władców głowami czyli najzacieńszymi swych trzód i odepchnęły na bok ludzi biednych i ubogich.

Owe dziesięć pokoleń Izraelskich, które swoją stolicę wybudowały w Samarji, zobrazowały katolicką organizację, podczas gdy pozostałe dwa pokolenia, których stolicą była Jerozolima, w prototypie przedstawiały protestanckie systemy religijne. To, co Bóg swoim prorokom kazał powiedzieć owym narodom starożytnym, ma dziś większe i dobitniejsze zastosowanie do nowoczesnego „chrześcijaństwa”.

Narody katolickie mniej były oświecone od protestanckich; dlatego też na narodach protestanckich ciąży większa odpowiedzialność za terażniejszy stan świata. Taksamo jako Bóg ukarał Izraelitów, tak też oświadczył przez swoich proroków, że również wymierzy wielką karę „zorganizowanemu chrześcijaństwu”, a najcięższa część tej kary spadnie na protestanckie narody „chrześcijaństwa”. Niechaj więc władcy i lud przyjmą do wiadomości, że wkrótce, mianowicie za czasów tej generacji,

przyjdzie na narody „chrześcijaństwa” najstraszniejszy ucisk, jaki kiedykolwiek spotkał ludzkość; stanie się to, by wszyscy wiedzieli, że Jehowa jest jedynym prawdziwym Bogiem, oraz by jego Słowo i jego imię zostały usprawiedliwione.

W ostatnich latach zebrana została garstka chrześcijan, którzy nazwani byli imieniem „badaczy Pisma Św.” Wśród nich byli tacy, którzy pogardzili Słowem Bożem, opierali się przykazaniom Jehowy i zwalczali publiczne głoszenie poselstwa o Królestwie; ci wstąpili na własną samolubną drogę i ściągali hańbę na imię Boże. Pan publicznie ich oskarża jako złoczyńców i obwieszcza im, że zostaną zniszczeni razem z innymi nieprzyjaciółmi Bożymi. (2 Do Tesalonicensów 2 : 1-9) Dla nich teraz jest na miejscu ostrzeżenie, które oni obecnie otrzymują.

Poza rzekomem „chrześcijaństwem” są ludzie, związy się bezbożnikami i występujący przeciwko wszystkim, którzy się nazywają imieniem Pańskim, czy to są fałszywi czy prawdziwi chrześcijanie. Do tych, którzy odgrywają wybitną rolę w tej klasie, należy naród rosyjski; a ta klasa została zobrazowana przez starożytnych Ammonitów. Ci bezbożni nieprzyjaciele Boga i jego ludu okryli wielką hańbą jego imię i jego Królestwo i używają swej władzy, aby trzymać lud w nieświadomości co do prawdy. Oto niechaj władcy ich i lud przyjmą do wiadomości, co Bóg obwieszcza wszystkim, którzy zniesławiają jego imię. Przez swego proroka Jeremjasza daje on narodom

i ludom ziemi następujące ostrzeżenie: „Na to miasto, które nazwane jest od imienia mego, ja zaczynam przywozić złe rzeczy, a wybyście bez karania być mieli? Nie będziecie bez karania; bom ja miecz przyzwał na wszystkich obywateli tej ziemi, mówi Pan zastępów. Przeto ty prorokuj przeciwko nim te wszystkie słowa, a mów do nich: Pan z wysoka zarzyczy, a z mieszkania świątobliwości swojej wyda głos swój, rycząc zarzyczy z mieszkania swego; krzyk pobudzających się, jako tłoczących prasę, rozlegać się będzie przeciwko wszystkim obywatelom tej ziemi. — I będą pobici od Pana czasu onego od końca ziemi aż do końca ziemi; nie będą ich płakać, ani zbierać, ani chować; będą jako gnój na polu. Narzekajcie pasterze i wołajcie, a walaście się w popiele, wy najzacniejsi tej trzody! bo się wypełniły dni wasze, zabicia i rozproszenia waszego, i upadniecie jako naczynie drogie. I zginie ucieczka pasterzom, a ujście najzacniejszym tej trzody. Głos wołania pasterzy i narzekanie najzacniejszych tej trzody.” — Jeremjasza 25 : 29, 30, 33-36.

Jehowa Bóg objawia przez swoją „prawicę”, Chrystusa Jezusa, że bić będzie obłudne i uciemniające narody i że zupełnie zniszczy organizację szatańską, ażeby lud się stał wolnym, służył sprawiedliwemu Bogu i mógł żyć. O tym bliskim strasznym ucisku rzekł Jezus w Ew. Mateusza 24 : 21: „Albowiem naonczas będzie wielki ucisk, jaki nie był od początku świata aż dotąd, ani potem będzie.” Lecz niektórzy zostaną zachowani.

KTO UCIECZE?

Kto przeżyje ten wielki ucisk i najpierw otrzyma sposobność dostąpienia błogosławieństw Królestwa? Odpowiedź Jehowy dana jest u Sofonjasza 2:1-3. Są to ci, którzy się starają właściwie postępować i poznać prawdę, wobec czego nie są lubiani w organizacji szatańskiej. Do nich mówi Jehowa: „Wejrzyjcie w się, wejrzyjcie w się, mówię, o narody przemierzcie! Pierwej, niżeli wyjdzie (urzeczywistni się) dekret, i niż dzień jako plewa przemienie; pierwej niż przyjdzie na was gniew zapalczywości Pańskiej, pierwej niż przyjdzie na was dzień gniewu Pańskiego. Szukajcie Pana wszyscy pokorni na ziemi, którzy sąd jego czynicie; szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory, śnać się ukryjcie w dzień zapalczywości Pańskiej.” Do tych, którzy teraz są uprzejmi i uważni względem ubogich, mówi Jehowa Pan: „Błogosławiony, który ma baczenie na potrzebne-go; w dzień zły wybawi go Pan. Pan go będzie strzegł i żywić go będzie; błogosławiony będzie na ziemi, ani go poda na wolę nieprzyjaciół jego.” — Psalm 41:1, 2.

W krajach „chrześcijaństwa” żyje teraz miliony uczciwych i szczerych ludzi. To jest właśnie ta klasa ludzi, którzy, będąc posłuszni względem przykazań Pańskich, ujdą tym ciężkim ciosom, jakie Bóg wymierzy „chrześcijaństwu”; ta klasa zachowana zostanie w ucisku i jako pierwsza otrzyma dobrodziejstwa sprawiedliwego rządu Bożego.

NADZIEJA

Teraźniejsze niesprawiedliwe rządy nie mogą ludowi dać żadnej nadziei. Wydany na nie wyrok Boży opiewa, że muszą zginąć. Jedyłą nadzieją świata jest więc sprawiedliwe Królestwo czyli rząd Boży z Chrystusem Jezusem jako niewidzialnym władcą. Tuż po niedalekim już wielkim ucisku przystąpi Jezus Chrystus, Król, do reorganizacji świata. Będzie on sprawiedliwie rządził, a gdy sądy jego wykonane zostaną na ziemi, nauczą się ludzie sprawiedliwości. (Izajasza 26 : 9) Będzie sądził lud w sprawiedliwości, a to znaczy, że wszelka niesprawiedliwość wówczas będzie związana i ludzie prowadzeni będą po właściwych drogach. (Dzieje Apost. 17 : 31) Jak czytamy w 2 Do Tymoteusza 4 : 1, Chrystus najpierw będzie sądził żywych, a potem umarłych. Miliony ludzi, którzy przeżyją ten straszny ucisk, otrzymają pocieszenie, pomoc i pociechę; chorzy zostaną uzdrowieni, a słabi staną się silnymi.

Pod sprawiedliwym rządem Chrystusa nie będzie już żadnych ludzi, umierających z głodu z powodu braku żywności. Bóg oświadcza przez proroka Izajasza (25 : 6), że w tem Królestwie Pan zastępów wyprawi ludowi ucztę z tłustego pokarmu i da mu jeść. Biedni ludzie wtedy już nie będą potrzebowali stać w długich szeregach, aby otrzymać jałmużnę, podczas gdy nieliczni bogacze opływają w zbytku i luksusie, albowiem napisane jest w Słowie Bożem, że Chrystus sprawiedliwie będzie rządził i w sprawiedliwości będzie sądził

ubogiego. (Izajasza 11 : 4; 32 : 1) Wtedy „cisi nader się rozwesela w Panu, a ubodzy ludzie rozradują się.” — Izajasza 29 : 19.

Wówczas znikną wszystkie ciężary podatkowe, nakładane na cele wojenne, gdyż Bóg obiecał, że wojny więcej nie będzie. (Izajasza 2 : 2-4) Panowanie będzie na ramieniu Księcia pokoju, a jego panowanie i pokój nigdy się nie skończy. (Izajasza 9 : 6, 7) Znikną wszyscy nieczuli obszarnicy, którzy sobie nierzetelnym sposobem przywłaszczyli domy i grunta i którzy sobie popopolity lud uczynili niewolnikami, napisane bowiem jest w Słowie Bożem, że w Królestwie Bożem, każdy będzie siedział pod swoim własnym krzewem winnym i drzewem figowym i nikt go nie przestraszy. Ludzie pobudują sobie własne domy i będą w nich mieszkali, nasadzą sobie własne rośliny i będą spożywali owoce ich, będą szczęśliwi i zadowoleni. — Izajasza 65 : 21; Micheasza 4 : 1-4.

Kłopoty i troski wtrącają miliony ludzi przedwcześnie do grobu. W Królestwie nie będzie powodu do kłopotów i trosk. Znajomość chwały Pańskiej napełni ziemię i ludzie dowiedzą się, że jeżeli postępować będą właściwie, staną się zdrowymi i silnymi i będą żyli, albowiem jest napisane: „Wszakże ja przywiodę ich do zdrowia, i uleczę, a uzdrowię ich, i objawię im obfitość pokoju, a pokoju pewnego.” (Jeremjasza 33 : 6) „A nie rzece żaden z obywateli: Zachorowałem.” — Izajasza 33 : 24.

Pod nieszczęsnem panowaniem szatana miljar-
dy ludzi umarło i poszło do grobu. Pod sprawiedli-

wym rządem Chrystusa wszyscy ci mają powstać z grobu i otrzymać nadzieję życia. (Ew. Jana 5 : 28, 29) Śmierć zadała ludzkości nieopisane cierpienia i bóle; lecz pod panowaniem Chrystusa śmierć i grób będą zniszczone i wszyscy, którzy usłuchają Pana, będą żyli. (1 Do Korynt. 15 : 25, 26) Wszystkie troski, cierpienia i bóle, które szatan zadawał ludzkości, usunie Królestwo Boże pod władzą Chrystusa, jak jest napisane w Objawieniu 21 : 4: „I otrze Bóg wszelką łzę z oczów ich; a śmierci więcej nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani boleści nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy pominęły.“

Jehowa rzekł do Abrahama: „W nasieniu twojem błogosławione będą wszystkie narody ziemi.“ Tem obiecanem nasieniem jest Chrystus, owe narzędzie, które Bóg użyje do rozciągnięcia błogosławieństwa wiecznego życia na całą ludzkość. (1 Mojżeszowa 12 : 3; Do Galatów 4 : 8, 16, 27-29) Słowo Jehowy jest prawdziwe i wypełni on każdą swoją obietnicę. Szatan i jego słudzy zaprzeczali Słowu Bożemu, splamili imię Jehowy i odwrócili ludzi od drogi, wiodącej do życia. Musi nastać chwila, kiedy Słowo i imię Jehowy zostanie usprawiedliwione, i to on uczyni, aby ludzie wiedzieli, że Jehowa jest wszechmocnym Bogiem, Najwyższym, „Bogiem cierpliwości i pocięchy“, i że jest jedynym, od którego tylko przyjść mogą błogosławieństwa życia.

Narody tego świata są beznadziejne, a teraźniejsze rządy nie mogą cierpiącej ludzkości czynić żadnej nadziei. Pocóżby lud jeszcze dłużej się miał

spodziewać pomocy po tych błahych i beznadziejnych partactwach, jakimi są przymierza, pakt pokojowe i obłudne religie? Poczóż spodziewać się czegoś po urządzeniach, skazanych na szybki i zupełny koniec?

Nadzieją świata jest Królestwo Boże pod władzą Chrystusa, Księcia pokoju. Na tych szczupłych stronicach, które mam do dyspozycji, mogę tylko wskazać na niektóre z ważnych prawd co do Królestwa. Podkreślam ważność tego, aby się każdy sam poinformował o Królestwie Bożem. Radzę zaopatrzyć się w książki, które każdemu umożliwiają znaleźć te prawdy w Piśmie Św.; niechaj wszyscy starają się poznać je i ich przestrzegać.

Królestwo Boże już nastąpiło. Bóg polecił, aby ludzie o tem zostali pouczeni, albowiem nadszedł na to czas. Musi być ogłoszony dzień pomsty Bożej, ponieważ Jehowa to polecił. (Izaj. 61 : 1, 2) W krótkim czasie, mianowicie za życia teraźniejszej generacji, „chrześcijaństwo” i panujące w niem narody, zupełnie będą zniszczone. Nie stanie się to przez walkę pospolitego ludu przeciwko bogaczom, a przez Chrystusa Jezusa, który jest narzędziem zniszczenia w potężnej ręce Jehowy. Gdy ten wielki akt przeminie, a „chrześcijaństwo” i wszyscy czyniiele bezprawia leżeć będą jak kupa popiołu, wtedy całe stworzenie będzie wiedziało, że to uczynił Bóg Wszechmogący. Dokona on tego dla usprawiedliwienia swego imienia i dla dobra tych wszystkich, którzy miłują sprawiedliwość.

KTO ZANIESIE LUDZIOM POSELSTWO?

Nie jest to poselstwo popularne. Przywódcy i władcy „chrześcijaństwa” zaprzeczać będą jego prawdziwości. Będą się temu poselstwu sprzeciwiali i z niego kpili. Wyśmiewać się z niego będą; będą je zwalczali i publicznie znieważali jego głosicieli. Taksamo było też, gdy prorok Jehowy ostrzegał Jerozolimę. Jedną jedyną tylko jest dziś klasa mężczyzn i niewiast pod słońcem, którzy mają wiarę i odwagę nieść ludowi poselstwo prawdy o upadku „chrześcijaństwa” i całej organizacji szatańskiej, oraz o dobrej nadziei, dającej ludziom Królestwo Boże. Ta klasa ludzi składa się z tych, którzy zupełnie są oddani Jehowie i jego Królestwu. Nie szukają oni uznania ludzi, ani też nie uważają swego ziemskiego życia za drogie dla siebie. Wysiłki ich skierowane są tylko na to, aby przestrzegać przykazań Bożych.

Aczkolwiek miłują Ch. T. Russell'a z powodu jego dzieła, jako naśladowcy Chrystusa nie mogą oni jednak słusznie być nazwani „Russellitami”. Chociaż badają Pismo Św., nie można ich jednak nazwać „badaczami Pisma Św.” lub „zjednoczonymi badaczami Pisma Św.” Nie są naśladowcami żadnego człowieka, ani się też nie zowią po jakimkolwiek człowieku. Będąc okupieni krwią Chrystusa Jezusa, usprawiedliwieni i spłodzeni przez Jehowę i powołani do jego Królestwa i będąc jemu zupełnie poświęceni, radują się oni, że mogą się nazwać imieniem, jakie Pan im dał, mianowicie: Świadkowie Jehowy.

Przedstawiam przeto następującą rezolucję i wzywam każdego, kto rzetelnie i szczerze może oświadczyć przed Bogiem i ludźmi, że jest zupełnie poświęcony Jehowie i jego Królestwu, by głosował za przyjęciem tej rezolucji i by potem dowiódł swego poświęcenia względem Jehowy Boga i swego wiernego przywiązania do jego Królestwa przez gorliwe rozpowszechnianie tego poselstwa o Królestwie Bożem wśród narodów i ludów ziemi, ażeby przez to miał udział w usprawiedliwieniu imienia Jehowy.

PRZESTROGA OD JEHOWY

Do władców i do ludu!

Niech się stanie wiadomem: że jeden tylko jest prawdziwy i wszechmogący Bóg; imię jego jest Jehowa, Najwyższy; że jeden tylko jest Zbawiciel ludzi; imię jego jest Chrystus, a Bóg go pomazał i postanowił Królem świata.

Dalej, że szatan, djabeł, jest wielkim nieprzyjacielem Boga i człowieka. Od wielu stuleci był on niewidzialnym władcą świata, okrył wielką hańbą imię Boże i wtrącił ludzi w stan zwyrodnienia. Teraźniejsze cierpienia i nędzę na ziemi przypisać trzeba bezbożności szatana i jego sług; lecz jak Bóg oświadcza, nadszedł czas, kiedy panowanie szatana na zawsze się ma skończyć. W roku 1914 szatan strącony został z nieba na ziemię i oto Jehowa wkrótce zupełnie zniszczy przez Chrystusa szatańską władzę i organizację na ziemi. Jest jednak wolą i przykazaniem Jehowy, żeby jego świadkowie głosili władcom i ludowi to poselstwo przestrogi, aby każdy, kto je słyszy, miał sposobność stanąć po stronie Jehowy i jego Królestwa, by w ten sposób znalazł miejsce schronienia na czas ucisku. Poselstwo przestrogi, jakie teraz musi być dane, jest następujące:

Przodujące narody ziemi, mieniające się być chrześcijańskimi i nazwane przeto „chrześcijań-

stwem", zniesławiały imię Jehowy i okryły je hańbą; są one częścią składową organizacji szatańskiej i wkrótce doznają zniszczenia.

Inne narody, nazwane „poganami”, również zniesławiały imię Boże, są częścią organizacji szatańskiej i też zginą. Bóg dał „chrześcijaństwu” więcej światła i większe sposobności, aniżeli poganom; „chrześcijaństwo” okazało się jednak niegodnym swych przywilejów i dlatego odbierze większą karę z rąk Jehowy. W krótkim czasie przyjdzie na „chrześcijaństwo”, nazwane po imieniu Pańskim, największy ucisk, jaki kiedykolwiek spotkał jakiś naród. — Jeremjasza 25 : 29-35.

Aby umożliwić ludziom poznanie przyczyn, dla których Bóg zsyła ten ucisk na narody, polecił on spisać w Pismie Św. historję żydów, na którą przytem zwracamy uwagę. Pan oświadczył, że to, co się stało z żydami, było prototypem i obrazem tego, co ma przyjść na „chrześcijaństwo” czyli na tak zwane „chrześcijańskie” narody świata. Żydzi byli ludem, sprzymierzonym z Bogiem; stali się jednak niewiernymi względem swego przymierza i zwrócili się ku bałwochwalczym praktykom. Bóg wysłał swoich proroków, by ostrzegali żydów, że z powodu ich niewierności zniszczy ich jako naród. Przywódcy żydów lekceważyli tę przestrożę, wyszydzali świadectwo proroków Bożych i fałszywie prorokowali na to ludowi, że na ten naród nie spadnie żadne nieszczęście. Wkrótce potem jednak naród żydowski zakończył swoją egzystencję. Ta historia powtarza się.

JEHOWA powołał prawdziwe chrześcijaństwo do życia jako czyste i szlachetne; lecz zaraz po śmierci wiernych apostołów Jezusa Chrystusa handlowi i polityczni władcy świata, popierani i pobudzeni przez duchowieństwo, przyjęli „chrześcijaństwo” jako swoją religię. Na to zmienili oni przepisy Boże, by lepiej odpowiadały ich samolubnym planom; złamali przykazania Boże, a szczególnie „wieczne przymierze”, i okryli wielką hańbą imię Najwyższego. Przewodzący narody świata nazwane dziś są „chrześcijańskimi” i uprawiają religijne ceremonje, nazwane „chrześcijańską religią”, podczas gdy ich przywódcy zaprzeczają inspiracji i prawdziwości Słowa Bożego, wypierają się krwi Jezusa Chrystusa jako ceny okupu za ludzkość i odrzucają Królestwo Boże jako środek do restytucji i błogosławienia ludów ziemi. „Zorganizowane chrześcijaństwo” jest zatem szczególną częścią składową szatańskiej organizacji i zwraca się przeciwko Bogu i jego Królestwu, wobec czego musi być zniszczone, ażeby Królestwo sprawiedliwości mogło zapanować nad światem.

W roku 1914 przyszła wojna światowa i towarzyszące jej uciemniające stosunki; stało się to jako ściśle wypełnienie proroctwa Jezusa Chrystusa i złożyło całemu „chrześcijaństwu” niezbity dowód, że świat się skończył i Królestwo Chrystusowe nastąpiło. (Ew. Mateusza 24:3-14) Na te fakty szczególnie została zwrócona uwaga przywódców „chrześcijaństwa”. Gdyby „chrześcijaństwo” wówczas usłuchało rady Bożej i stało się po stronie jego Słowa, wtedy mogłoby być

zachowane od zniszczenia. Lecz „zorganizowane chrześcijaństwo” nie tylko odrzuciło z pogardą radę Bożą, ale przyjęło ponadto publicznie marnidło szatańskie i nazwało je politycznym wyrazem Królestwa Bożego na ziemi. Przywódcy „chrześcijaństwa” i handlowi, polityczni i religijni „meteorologowie” przepowiadają publicznie, że terażniejszy ucisk jest tylko przejściowy i że niedługo przeminie, oraz że rządzone przez niesprawiedliwych ludzi narody wkrótce ustanowią trwałą pokój i dobrobyt. Podobnie do fałszywych proroków żydowskich, ci terażniejsi „prorocy” przepowiadają oszukańczo. (Jeremjasza 28:1-17) „Chrześcijaństwo” nigdy już nie powróci do dawnego stanu, lecz niedługo zupełnie zginie w najstraszniejszym ucisku, jakiego nigdy jeszcze nie było. Zniszczenie to nie nastąpi wskutek walki biednych przeciwko bogaczom, lecz będzie skutkiem kary, wymierzonej mu przez Jehowę i jego Króla. — Objawienie 19:11-21.

Jehowa oświadcza, że w tym ucisku zginie taka wielka liczba ludzi, że ci, którzy ten ucisk przeżyją, nie pogrzebią ich. Dalej Bóg oświadcza, że pewna część ludu zostanie zachowana i przeżyje ten ucisk, oraz że do zachowanej klasy należeć będą ci, którzy teraz pragną poznać wolę Bożą i ją wykonywać.

Nadzieją świata jest Królestwo Boże i innej nadziei niema. Tuż po wielkim ucisku Królestwo Jehowy ustanowi na ziemi pokój i dobrobyt. Wszyscy miłujący pokój ludzie powinni się przeto starać zdobyć znajomość o Królestwie Bożem,

stanać po stronie tego Królestwa, być poddani Bogu i jego Królowi i przygotować się do przyjęcia wiecznych błogosławieństw, jakie mają otrzymać ci, którzy słuchają Jehowy Boga i jego Króla i jemu wiernie są oddani.

To ostrzegawcze świadectwo nie jest dane przez „inny kult religijny”, uprawiający propagandę i wabiący prozelitów. Świadectwo to dają świadkowie Jehowy. Ci, którzy je głoszą, nie szukają członków ani nie żądają pieniędzy. Na wszystkich, którzy są wiernie oddani jego Królestwu, włożył Jehowa obowiązek wydania tego świadectwa przestrogi, a kto je słyszy, odpowiedzialny jest względem Boga za kierunek, jaki następnie obiera.

Dajemy wyraz naszemu pełnemu posłuszeństwu względem Boga i jego Królestwa i cieszymy się, że jesteśmy jego świadkami i że rozpowszechniamy jego świadectwo na chwałę jego imienia. Wiara nasza zabrania i uniemożliwia nam wzięcie udziału w jakimkolwiek przedsięwzięciu, któreby mogło wyrządzić ludzkości boleść lub szkodę. Ujmujemy się za Królestwem Jehowy i za wiecznym pokojem.

Nadszedł słuszny czas dla usprawiedliwienia wielkiego imienia Jehowy. Jako jego upelnomocnieni świadkowie i w posłuszeństwie względem jego przykazań dajemy teraz uroczyście tę przestrogię i głosimy to świadectwo.

W ciągu bardzo krótkiego czasu zniszczy Bóg organizację szatańską, a to obejmuje „chrześcijaństwo” i wszystkie narody, które uciemniają

lud i zniesławiają imię Boże. Tuż po wydaniu tego wielkiego świadectwa Bóg zupełnie ustanowi przez Chrystusa na całej ziemi rząd sprawiedliwości. Niechaj przeto lud przestanie zważać na proponowane przez ludzi reformy. Królestwo Jehowy jest nadzieją świata. Oby wszyscy miłujący sprawiedliwość zupełnie byli oddani Jehowie i jego Królestwu i otrzymali jego błogosławieństwa.

NOWE IMIĘ

W Columbus, Ohio, odbył się od dnia 24 do 30 lipca 1931 r. międzynarodowy kongres chrześcijan. Przybyli oni ze wszystkich narodów ziemi i reprezentowali wiele języków. Na odbytem w dniu 26 lipca olbrzymim zgromadzeniu przyjęto jednomyślnie następującą rezolucję, która zostaje rozpowszechniona dla uświadomienia ludu.

Uwaga wydawnictwa

Ponieważ Pan Jezus Chrystus w myśl Boskiego proroctwa mniej więcej w roku 1874 rozpoczął pracę przygotowania drogi przed Jehową, jakoteż przywrócenie swoim wiernym naśladowcom na ziemi jaśniejszego zrozumienia nauczanych przez Jezusa i jego apostołów zasadniczych prawd, które w ciągu wielu stuleci zaciemnione były przez fałszywe nauki; i

ponieważ od owego czasu Charles T. Russell, wierny naśladowca Chrystusa Jezusa, w okresie przeszło czterdziestu lat dowodził klasą wiernych swych braci w Chrystusie w kazaniu i nauczaniu Słowa Bożego, szczególnie w związku z powrotem

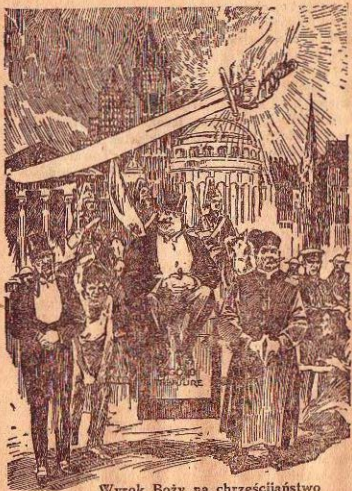
Chrystusa, ustanowieniem jego Królestwa i restytucją człowieka do stanu doskonałości na ziemi; i dla przeprowadzenia wymienionej pracy zorganizował wspomnianą klasę chrześcijan w następujące korporacje: „Strażnica Towarzystwo Biblijne i Broszur”, „Międzynarodowe Stowarzyszenie Badaczy Pisma Św.” i „Zjednoczenie Kazalnicy Ludowej”, które to korporacje były używane i jeszcze obecnie są używane do wydawania książek, czasopism i innej literatury biblijnej; a z biegiem czasu wspomniana klasa chrześcijan znana się stała pod nazwami: „Russellici”, „Międzynarodowe Stowarzyszenie Badaczy Pisma Św.” i inn.; i

ponieważ wkrótce po śmierci Ch. T. Russell'a wśród tych, którzy z nim byli połączeni we wspomnianej pracy, nastął rozłam, przyczem część odłączyła się od „Strażnicy” Towarzystwa Biblijnego i Broszur, wzbraniając się odtąd współpracować z rzezonem Towarzystwem i uznać prawdę, ogłaszaną przez to Towarzystwo w „Strażnicy” i w innych wydawanych niedawno publikacjach, a raczej zwalczała pracę wspomnianego Towarzystwa, polegającą na głoszeniu teźniejszego poselstwa o Królestwie Bożem we wszystkich częściach organizacji szatańskiej; a wspomniani przeciwnicy połączyli się w różne i liczne grupy, przyjmując nazwy „badaczy Pisma Św.”, „zjednoczonych badaczy Pisma Św.”, „Russellitów, głoszących komentowaną przez pastora Russell'a prawdę”, „wytrwałych” i inn., wywołujące zamieszanie i nieporozumienia:

przeto, chcąc dać wyraz naszemu prawdziwemu stanowisku i w przekonaniu, że się to dzieje zgodnie z wolą Bożą, wyrażoną w jego Słowie, uchwalamy podać do ogólnej wiadomości:

że żywimy dla Ch. T. Russell'a z powodu jego dzieła wielką miłość i że z radością przyznajemy, że Pan się nim posługiwał i niezmiernie błogosławił jego pracy; jednakże stosownie do Słowa Bożego nie możemy przystać na to, żeby nas nazwano „Russellitami”; że Towarzystwo Biblijne i Broszur „Strażnica”, Międzynarodowe Stowarzyszenie Badaczy Pisma Św. i Zjednoczenie Kazalnicy Ludowej li tylko są nazwy korporacji, przyjęte i używane przez nas dla wykonania naszej pracy w posłuszeństwie względem przykazania Bożego; że jednak żadna z tych nazw nie może nam być słusznie nadana jako korporacji chrześcijan, postępujących śladami naszego Pana i Mistrza, Chrystusa Jezusa; że badamy Pismo Św., że jednak jako korporacja chrześcijan, stanowiących zjednoczenie, odrzucamy przyjęcie nazwy „badaczy Pisma Św.” lub podobne nazwy dla określenia naszego właściwego stanowiska względem Pana; że odrzucamy przyjęcie imienia jakiegoś człowieka lub być nazwani takim imieniem;

że, będąc odkupieni drogocenną krwią naszego Pana i Zbawiciela, usprawiedliwieni i spłodzeni przez Jehowę Boga i powołani do jego Królestwa, bez wahania oświadczamy, że jesteśmy poddani Jehowie Bogu i jego Królestwu; że jesteśmy sługami Jehowy, mającymi zlecenie w jego imieniu

Wyrok Boży na chrześcijaństwo

„Baliście się miecza; ale miecz przywiodę na was, mówi panujący Pan. Od miecza połączcie.” — Ezechiela 11 : 8, 10.

Przestroga dla chrześcijaństwa

„Ewangelja ta musi być kazana, a wtedy przyjdzie koniec.”

— Ew. Mateusza 24: 14, 21, 22. —

wykonać pewną pracę, nieść świadectwo Jezusa Chrystusa i obwieszczać ludziom, że Jehowa jest prawdziwym i wszechmocnym Bogiem; wobec czego z radością przyjmujemy imię, jakie wyszło z ust Pańskich, mając życzenie, byśmy byli znani i nazwani po następującem imieniu: Świadcownicy Jehowy. — Izajasza 43:10-12; 62:2; Objawienie 12:17.

Będąc świadkami Jehowy, jedynym i wyłącznym naszym celem jest być zupełnie posłusznym jego przykazaniom; obwieszczać, że Jehowa jest jedynym prawdziwym i wszechmocnym Bogiem; że Słowo jego jest prawdziwe i że jego imię jest godne wszelkiej czci i wszelkiej chwały; że Chrystus jest Królem Bożym, osadzonym na stronie władzy; że Królestwo jego nastąpiło i że w posłuszeństwie względem przykazań Pańskich musimy obwieszczać to świadectwo wszystkim narodom i uświadomić władców i lud o okrutnej i uciemiężającej organizacji szatana, szczególnie ze wskazaniem na „chrześcijaństwo”, jako na najohydniejszą część jego widzialnej organizacji, i zapowiedzieć im zamiar Boży co do zniaczenia w krótkim czasie szatańskiej organizacji, poczem Chrystus Król szybko nieść będzie posłusznym ludziom pokój, dobrobyt, wolność, zdrowie, szczęście i wieczne życie; że Królestwo Boże jest nadzieją świata, poza którą niema żadnej innej nadziei; oraz że poselstwo to nieść muszą ci, którzy zostali znamionowani jako świadkowie Jehowy.

Wszystkich, którzy zupełnie są oddani Jehowie i jego Królestwu, zapraszamy z całą pokorą, by

wzięli udział w głoszeniu tego wesołego poselstwa innym ludziom, ażeby wywyższony został sprawiedliwy sztandar Pański i ludy świata się dowiedziały, gdzie mogą znaleźć prawdę i nadzieję pomocy; a ponad wszystko, ażeby zostało usprawiedliwione i wywyższone wzniosłe i święte imię Jehowy.

REGENCI

JEHOWA BÓG jest owym wielkim duchem, który „mieszka w światłości nieprzystępnej, którego nie widział żaden z ludzi, ani widzieć może”, owym świętym Władcą, w którym mieszka najwyższa moc. (1 Do Tymoteusza 6 : 15, 16) Chrystus Jezus jest wyraźnym obrazem Jehowy, dziedzicem wszystkich rzeczy, oraz postanowionym przez Boga i pomazanym Królem świata. — Do Żydów rozdział 1 wiersze 2 do 4.

Królestwo słusznie nazwane zostaje Królestwem Boga, ponieważ jest jego twórczem dziełem i cała władza tego Królestwa pochodzi od Jehowy. Nazwane jest Królestwem Chrystusowem, ponieważ Chrystus jest pomazanym Królem, którego Jehowa osadził na jego tronie. (Ew. Łukasza 22 : 28-30; Psalm 2 : 6) Żadne oko ludzkie nie może nigdy widzieć uwielbionego Pana Jezusa Chrystusa; albowiem on jest duchem, a oczy ludzkie nie mogą widzieć istoty duchowej. (Ew. Jana 16:16) Którzy tedy będą widzialnymi władcami na ziemi, którzy będą czynni w imieniu Chrystusa, niewidzialnego Króla, i dla dobra ludzkości?

Właściwa odpowiedź na to pytanie ma bardzo doniosłe znaczenie, a ta odpowiedź musi się zupełnie opierać na Biblii. Najpierw dana ona zostanie w krótkości, poczem złożony zostanie dowód na potwierdzenie słuszności tej odpowiedzi.

Namiestnikami na ziemi w czasie panowania Chrystusa, którzy będą przedstawicielami Chrystusa, wielkiego Króla, i działać pod jego roz-

kazami, są pełni wiary i wierni mężowie, którzy żyli, zanim Jezus przed 1900 laty przyszedł na ziemię, i którzy umarli, będąc zupełnie wiernymi Bogu. Między tymi wiernymi przedstawicielami czyli namiestnikami Chrystusa znajdować się będą Abel, Enoch, Abraham, Izaak, Jakób, Giedeon, Jefta, Dawid, Samson i wszyscy wierni prorocy. — List do Żydów 11.

Mężowie ci wiele set lat są umarłymi, odtąd jednak trwać będzie to tylko jeszcze krótki czas, zanim zostaną wzbudzeni ze śmierci i obejmą swoje odpowiedzialne stanowiska jako przedstawiciele Królestwa Bożego. Wyprowadzeni zostaną z grobów w doskonałym stanie ciała i ducha; szczerze, wiernie i zupełnie poświęcą się oni sprawiedliwości i zawsze postępować będą właściwie i w interesie ludu, albowiem Pan kierować będzie ich uczynkami.

Bardzo trudno ludziom przychodzi zrozumieć i zupełnie, przyjąć zadziwiającą prawdę, że dobrzy, szczerzy i sprawiedliwi mężowie zarządzają i kierować będą sprawami na ziemi i że nikomu nie wyrządzą krzywdy. Z trudnością to ludziom przychodzi wierzyć, ponieważ w ubiegłych stuleciach władcy ziemi kierowali się nieuczciwością. Gdy jednak pospolity lud zacznie poznawać i cenić prawdę, zostanie on uwolniony od olbrzymich ciężarów. Oszukaństwo, uciemnienie i bezprawie tak długo panowały na ziemi, że większość ludzi doszła do wniosku, iż tak będzie zawsze. Lecz czas ucisku prawie dobiegł końca i nigdy już nie powróci. (Nahuma 1:9) Aby zrozumieć to objaśnienie, oraz słusznie osądzić twierdzenie, że w Królestwie Bożem wiecznie panować będzie sprawiedliwość, niezbędne jest najpierw zrozu-

mieć, dlaczego nieuczciwość i bezprawie na ziemi wogóle zostały dopuszczone. Pismo Św. wyraźnie wyłuszcza przyczynę tego, która poniżej jest streszczona.

Jehowa Bóg stworzył pierwszego człowieka Adama doskonałym i uczynił ziemię jego miejscem zamieszkania. (Izajasza 45:12, 18) Adam był doskonałym i głową ziemskiego stworzenia. (5 Mojżeszowa 32:4) Całe ziemskie stworzenie, włącznie z człowiekiem, stanowiło część organizacji Bożej i podlegało bezpośredniemu nadzorowi Lucyfera; Pismo Św. nazywa go „pomazanym, nakrywającym cherubinem”, to jest takim, któremu powierzone było pełnomocnictwo nad innymi. (Ezechjela 28:13-15) Ponieważ człowiek był stworzeniem Jehowy i życie swoje otrzymał od Wszechmogącego, przeto przywilejem i obowiązkiem jego było być wiernym Jehowie Bogu i szczerze i zupełnie mu być posłusznym. Lucyfer pożądał podległości i posłuszeństwa człowieka dla siebie samego, by się stać równym Najwyższemu. (Izajasza 14:12-14) Celem zaspokojenia swej żądzy zbuntował się Lucyfer przeciwko Bogu i skłonił człowieka do tego, by się stał niewiernym Jehowie Bogu i poddanym Lucyferowi. Za ten zły czyn człowiek został skazany na śmierć; wszystkie dzieci, które następnie wydane zostały na świat przez Adama i Ewę, odziedziczyły po swych rodzicach skutki tego zła i były niedoskonałymi czyli grzesznikami. (Psalm 51:5; Do Rzymian 5:12) Wobec tego, że Adam jako doskonały człowiek nie zachował swej nieskazitelności względem Boga, przeto Lucyfer wyzwał Boga, by postawił na ziemi człowieka, któryby mógł zachować Bogu swoje posłuszeństwo i któryby mu nawet w najcięższej próbie pozostawał wiernym.

stał wiernym. Owe wyzwanie zakwestjonowało więc zarówno słowo jak i imię Jehowy jako najwyższą władzę we wszechświecie. Bóg mógłby być natychmiast uśmiercić Lucyfera; nie rozstrzygnęłoby to jednak kwestji spornej w umyśle innych stworzeń. Dlatego Bóg dozwolił buntownikowi przedsięwziąć wszystko dla udowodnienia tego wyzwania. Jehowa przyjął więc wyzwanie i zaczął na odpowiedni czas, by dowieść całemu stworzeniu, że jest jedynym prawdziwym, wszystko przewyższającym Bogiem i jedynym źródłem życia.

Po tym buncie zmienił Bóg imię Lucyfera na szatan, djabeł, wąż i smok, pod którymi to nazwami tenże odtąd jest znany. Już same te nazwy wskazują całemu stworzeniu, że djabeł jest nieprzyjacielem Boga. Zarazem Bóg zapowiedział swój zamiar co do wydania „nasienia”, które w słusznym czasie zniszczy szatana i jego bezprawną organizację i zaprowadzi rząd sprawiedliwości. Była to tajemnica, która przez wiele wieków nie została zrozumiana. W teraźniejszym czasie stało się jednak jasnym, że w symbolicznej mowie Bóg jest „mężczyzną” czyli „mężem”, jego organizacją jego „żoną” (niewiastą), a wydane przez tę „niewiastę” (jego organizację) „nasienie” — Królestwem z Chrystusem Jezusem jako Głową czyli Królem i prawowitym Władcą ziemi. Lecz zanim to Królestwo mogło rozpocząć swoją czynność, najpierw musiało być uskutecznione inne wielkie dzieło, które wykonał Jehowa. Jest to dzieło następujące:

Z powodu swego złego czynu człowiek podlegałby wiecznemu zniszczeniu, gdyby nie było poczynione jakieś zrządzenie dla jego zbawienia. Po-

nieważ odkupienie mogło nastąpić tylko przez dobrowolną śmierć innego doskonałego człowieka w miejsce Adama, przeto Bóg sam tylko mógł poczynić zrządzenie okupu. W tym celu Jezus został zesłany na ziemię i stał się ciałem, to jest człowiekiem, urodzonym przez niewiastę, i mieszkał wśród ludzi jak inni ludzie. (Ew. Jana 1:14; Do Galatów 4:4) Jako człowiek chętnie poniósł śmierć za grzesznika, przez co dostarczył okup, ażeby człowiek mógł być wolnym od śmierci i jej skutków. Pismo Św. wspomina przeto o śmierci doskonałego człowieka Chrystusa Jezusa jako o wielkiej ofierze okupu, złożonej na pożytek wszystkich ludzi. (Do Żydów 2:8, 9; Ew. Jana 3:16, 17) Jezus ofiarował swoje życie jako człowiek, ażeby ludzie z powrotem otrzymali prawo do życia. — Ew. Mateusza 20:28; Jana 10:10; 6:48-51.

Przed ukrzyżowaniem obiecał Bóg Jezusowi, że będzie Królem świata. (Ew. Łukasza 22:28-30) Jezus rzekł swoim wiernym naśladowcom, że mają z nim mieć udział w jego Królestwie i że w słusznym przyszłym czasie powróci z nieba, zabierze ich do siebie i ustanowi swoje Królestwo, aby byli u niego. (Ew. Jana 14:1-4) Jehowa wzbudził Jezusa ze śmierci, dał mu życie i nieśmiertelność, zabrał go do nieba, dał mu imię, które jest nad wszelkie imię, i mówił mu, by czekał, aż przyjdzie słuszny czas Boży do położenia nieprzyjaciela podnóżkiem nóg jego, poczem ma panować. (Do Filipensów 2:5-11; Psalm 110:1, 2; Do Żydów 10:13) Wtóre przyjście Chrystusa i ustanowienie jego Królestwa jest przeto owem wielkiem wydarzeniem, którego chrześcijanie wyglądali z największym zainteresowaniem. Czas jego po-

wrotu obecnie nastał, Chrystus Jezus powrócił, Bóg osadził go na jego tronie i zaczął on panować. — Psalm 2:6.

W ciągu długiego okresu czasu od Edenu do ustanowienia Kólestwa Bożego, szatan mógł chodzić własną swoją drogą, przyczem Bóg mu w tem nie przeszkadzał. Widocznie Jehowa zamierzył przez to dopuścić, ażeby szatan posunął się do ostateczności, by go następnie, z chwilą nadejścia właściwego czasu, ubezwiadnić i zniszczyć jego moc, co nazawsze zamknie usta tym, którzy mogliby powiedzieć, że szatan nie miał zupełnej sposobności do wykazania słuszności swego wyzwania, iż żaden człowiek nie może pozostać Bogu posłusznym i wiernym. W międzyczasie ludzie zorganizowali rządy i próbowali rządzić. Wśród nich wielu było takich, którzy się gorliwie starali zaprowadzić lepszy, a nawet idealny rząd, lecz wszyscy zupełnie chybili i dostali się pod chytry i zgubny wpływ szatana, diabła, ponieważ nie byli Bogu w zupełności poddani, a djabłu się nie opierali. Większość ludzi na świecie przyłączyła się do jakiegokolwiek rodzaju religii szatańskiej i w ten lub inny sposób uprawiała kult djabelski, lecz nie była ona oddana i posłuszna Bogu. Istniały jednak niektóre wyjątki i te będą poniżej omówione.

WIERNI LUDZIE

Z wyrazem szczególnego upodobania wspomina Jehowa o Noem, Danielu i Hiobie i nazywa ich czynicielami sprawiedliwości. (Ezechjela 14:14, 20). Ci trzej mężowie pod względem duchowym i cielesnym z pewnością nie byli lepszymi od in-

nych ludzi. Czem oni sobie więc pozyskali szczególne upodobanie i pochwałę Jehowy? Z pewnością nie tem, co niektórzy nazywają „wyrobieniem charakteru”, ponieważ wszyscy ludzie urodzili się niedoskonałymi, więc nikt nie może dojść do doskonałości.

W ciągu wielu lat tak zwane organizacje kościelne nauczały ludzi, że, chcąc się przypodobać Bogu, trzeba mieć bardzo pobożny wygląd i łagodnie mówić, by drudzy sobie pomyśleli: „Jakież to dobry człowiek; z pewnością już się nadaje do nieba!” Taki pobożny człowiek zwykle ma się na baczności, by nic nie czynić, czem mógłby wywołać zgorzenie, wobec czego często unika mówić prawdę o zrzędzeniu Bożem, nawet jeżeli ją sam zna.

Było to ich wielkie, na żadne kompromisy nie idące posłuszeństwo względem Boga, którem ci trzej wspomniani mężowie sobie pozyskali jego uznanie. Tacy, którzy wstąpili na drogę wiernego posłuszeństwa względem Boga i niewzruszenie na tej drodze wytrwali, nigdy nie byli popularni u świata; nie byli nimi też owi trzej mężowie, którzy się upodobali Panu. Noe obwieszczał ludziom przez wiele lat poselstwo o gniewie Bożym, który przyszedł na nich w potopie; nikt jednak, prócz jego najbliższych członków rodziny, nie żywił dla niego przyjaznych uczuć. Przeciwnie, ludzie wyszydzała Noego. Lecz pomimo wszelkich oszczerstw i prześladowań Noe pozostał wiernym Jehowie i nigdy nie odstąpił od sprawiedliwości.

Daniel pod każdym względem pozostał niewzruszenie wiernym Bogu. Nie wahał się on głosić władcom i ludowi prawdę i wzbraniał się

pójść na kompromis z kimkolwiek z organizacji szatańskiej. W tym związku zasługują też na wzmiankę trzej towarzysze Daniela. Bez wątplenia postąpili oni za radą Daniela. Wszyscy ci mężowie znajdowali się w niewoli babilońskiej. Król babiloński wydał dekret, ażeby na odgłos muzyki wszyscy upadli i pokłonili się złotemu posagowi, wzniesionemu na cześć djabła, oraz by każdy, kto nie usłucha tego rozkazu, został żywcem spalony. Trzej towarzysze Daniela wzbraniali się upaść, ponieważ oznaczałoby to niewierność względem Boga. Za to wtrącono ich do pieca ognistego, z którego ich jednak Bóg wyratował.

Jeżeli dzisiaj orkiestra gra „God save the king” lub inny hymn narodowy, wtedy wielu mieniących się być Bogu posłusznymi bez wahania jak inni podnosi się ze swych miejsc i uznaje przez to pewną formę uwielbienia ludzkiego, a to równa się uznaniu organizacji szatańskiej. Tacy usprawiedliwiają się zwykle tem, że mówią: „Czynię to z wewnętrznym zastrzeżeniem, że inaczej myślę.” To jednak jest kompromis dla zdobycia uznania ludzi. Towarzysze Daniela wzbraniali się to czynić, a to się Bogu spodobało, wobec czego ich uwolnił. — Daniela 3: 1-26.

Król wydał rozporządzenie, że w pewnym okresie czasu nikomu nie jest dozwolone od kogokolwiek coś uprosić z wyjątkiem od króla. Wrogowie Daniela zamierzali przez to złapać go przy modlitwie do Jehowy, aby go wydać na śmierć za naruszenie zakazu królewskiego. Daniel mógłby był powiedzieć: „Będę się modlił w skrytości, by król się nie dowiedział, że się modłę do Jehowy.” Nie uczynił jednak tego. Przeciwnie,

ukłęknał przy otwartem oknie, gdzie mógł być widziany przez każdego przechodnia, i modlił się do Boga. Wzbraniał się bezpośrednio lub pośrednio iść na kompromis z jakąkolwiek częścią szatańską organizacją. Za to przekroczenie wrzucano go do lwiej jamy, gdzie momentalnie zostałby rozszarpany przez zwierzęta, gdyby nie wybawienie Jehowy. Lecz Bóg nasycił żądzę lwów i wywiódł Daniela nietkniętego. (Daniela 6 : 1-23) Była to wierność Daniela i jego wytrwała, niepodzielna uniżoność, która mu zapewniła upodobanie Boga i ratunek.

Hiob był bogatym człowiekiem, zupełnie poświęconym Bogu. To wywołało pasję szatana i wyzwiał on Boga, by mu pozwolił doświadczyć Hioba, przyczem się chełpił, że mu się uda doprowadzić Hioba do tego, że będzie kłął Boga, i że żaden człowiek w pewnych doświadczeniach nie pozostanie Bogu wiernym. Jehowa przyjął to wyzwanie i pozwolił djabłu poddać Hioba niezwykle ciężkiej próbie. Szczegóły tej próby i jej wynik zapisane są w Piśmie Św. w księdze Hioba. Obszerne wyjaśnienie zawiera książka „Życie”, którą każdy powinien czytać. We wszystkich smutkach i cierpieniach, jakie przyszły na Hioba, pozostał on Bogu niewzruszenie wiernym i zachował swoją nieskazitelność względem Boga.

To jest przyczyna, dla której Bóg z uznaniem wspomina o tych mężach. Chciał on jasno dać do zrozumienia, że ludzie, którzy chcą zachować swoją niepodzielną uniżoność względem Boga, powinni się wzbraniać w jakikolwiek sposób stanąć po stronie organizacji szatańskiej, pozostając pod każdym względem wiernymi, szczerymi i prawdziwymi wobec Boga.

Wielu ludzi utrzymało, że są wierni Bogu i chodzą śladami Jezusa; zgodzili się jednak na kompromisy, aby się przypodobać ludziom, i utracili przez to upodobanie Jehowy. Wyrażają oni wielki podziw dla ludzi i życzą sobie, aby i ich podziwiano. Lecz „co jest u ludzi wyniosłego, obrzydliwością jest przed Bogiem”. (Ew Łukasza 16:15) Ci, którzy zdobyli uznanie Boże i dalej się Bogu podobają, nie czczą ludzi, a czczą Boga i są mu wierni. W jedenastym rozdziale listu do Żydów podany jest spis imion takich ludzi, którzy byli wierni Bogu w niesprzyjających warunkach i którzy wytrwale zachowali swoją nieskazitelność względem Najwyższego. Uznania Bożego człowiek może dostąpić tylko przez to, że dochowa Bogu wiary i wierności. — Do Żydów 11:6.

Prosimy wziąć Pismo Św. i starannie przeczytać jedenasty rozdział listu do Żydów. Znajdujemy tam spis ludzi, którzy się upodobali Bogu przez to, że byli wiernie oddani jemu i jego Królestwu. Wiedzieli oni, że Bóg obiecał, iż w słusznym czasie ustanowi Królestwo, lecz nie wiedzieli, kiedy ono przyjdzie. Byli jednak zdecydowani pozostać Bogu wiernymi i być przygotowani dla Królestwa, kiedykolwiek ono przyjdzie. Wzbraniali się pójść na kompromis z djabłem i zachowali w ten sposób swoją nieskazitelność względem Boga. „Według wiary umarli ci wszyscy, nie wzięwszy obietnic, ale z daleka je upatrując, i cieszyli się niemi, i witali je i wyznawali, iż są gośćmi i przychodniami na ziemi. — Ale oni lepszej (lepszego królestwa czyli rządu) żądają, to jest niebieskiej; przetoż i sam Bóg nie wstydzi się nazywać Bogiem ich, bo im miasto zgotował.” (Do Żydów 11:13, 16) Innemi słowy mówiąc: Bóg

zgotował tym wiernym miejsce w swem Królestwie. Cóż to za miejsce?

Miejsce to nie może się znajdować w samym niebie, albowiem gdy Jezus był na ziemi, wszyscy ci mężowie, z wyjątkiem Jana Chrzciciela, już jakiś czas byli umarli, a Jezus oświadczył, że żaden z nich nie znajduje się w niebie, ani się tam kiedykolwiek znajdować będzie. Jan Chrzciciel był jednym z proroków, a według słów Jezusa nigdy się on nie może znajdować w niebie. (Ew. Jana 3 : 13; Mateusza 11 : 11) List do Żydów napisał apostoł Paweł, który był jednym z wiernych apostołów Jezusa Chrystusa i który jako członek królewskiej rodziny znajduje się z nim w niebie. Ci tylko, którzy po ukrzyżowaniu i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa byli jego naśladowcami, wogóle kiedyś mogą być w niebie; Jezus bowiem był pierwszym ze zmartwychwstałych i utorował innym drogę, po której mogą wstąpić do nieba. Doniesienie w liście do Żydów 11 : 39, 40 o wierznych mężach, począwszy od Abła do ostatniego proroka, którzy umarli przed ukrzyżowaniem Jezusa Chrystusa i którzy jeszcze są umarłymi, brzmi jak następuje: „Ci wszyscy świadectwo otrzymawszy przez wiarę, nie dostąpili obietnicy. Przeto, że Bóg o nas coś lepszego przejrzał, aby oni bez nas nie stali się doskonałymi.” Pokazuje to, że klasa niebiańska musi być kompletna, zanim ci wspomniani wierni, którzy umarli przed ukrzyżowaniem Jezusa, mogą być uczynieni doskonałymi.

Przeto Dane w powyższym tekście objaśnienie jasno pokazuje, że Bóg zgotował tym wiernym miejsce w związku ze swem Królestwem, a ponieważ miejsce to nie może się znajdować w niebie, przeto

musi gdzieśindziej mieć łączność z jego Królestwem. Właściwa odpowiedź na to pytanie jest ta, że ci wierni ludzie będą widzialnymi namiestnikami Jezusa na ziemi i że Jezus Chrystus, wielki Król, im powierzy zawiadywanie sprawami ziemi.

Pismo Św. często mówi o tych wiernych mężach, jako o „ojcach w Izraelu”, ponieważ byli wierni i oddani przymierzu, które Bóg zawarł z Izraelitami. Kiedy Królestwo Chrystusa będzie czynne i ci namiestnicy reprezentować będą jego Królestwo, wtedy nie będą oni więcej nazwani „ojcami w Izraelu”. O tem napisał prorok Boży w Psalmie 45 : 17: „Miasto ojców twych będziesz mieć synów twych, których postanowisz książętami po wszystkiej ziemi.” Będą oni dziećmi Bożemi przez Chrystusa Jezusa, albowiem Jehowa jest dawcą życia, a daje on je przez Chrystusa. (Do Rzymian 6 : 23) Użyte w powyższym psalmie słowo „książe” oznacza namiestnik, władca pod zwierzchnictwem cesarza lub króla. Szatan przez długi czas był niewidzialnym panem czyli władcą tego złego świata, panował bezbożnie i reprezentowany był na ziemi przez niedoskonałych i zepsutych ludzi. Oto jednak Bóg osadził swego Króla, Chrystusa Jezusa, na jego tronie, a panowanie jego będzie sprawiedliwe. Regenci ziemi świadomie lub nieświadomie od wieków znajdowali się pod wpływem i panowaniem diabła, a z tego powodu byli uciemniający i okrutni. Jakże panować będą namiestnicy Chrystusa, sprawiedliwego Króla? Jehowa odpowiada na to pytanie następującymi słowy: „Oto król (Chrystus Jezus) będzie królował w sprawiedliwości, a książęta (namiestnicy) w sędzie panować będą.” (Izajasza 32 : 1) Pod panowaniem szatana widzialni władcy

i namiestnicy tego świata często byli nikczemnymi i podłymi ludźmi, którzy uprawiali bezprawie i źle mówili o Bogu, podczas gdy przywódcy religijni „chrześcijaństwa”, duchowni, ich popierali i oświadczaali, że panują z Boskiego autorytetu. Taki stan pod żadnym względem nie będzie miał miejsca pod sprawiedliwym rządem Chrystusa, albowiem „nie będą więcej zwać nieszlachetnego szlachetnym, a skąpy nie będzie słynął szczodrym.” — Izajasza 32 : 5.

DOSKONALI NAMIESTNICY

Wszyscy ludzie dobrej woli i szczerego serca długo tęsknili za rządem, sprawowanym przez uczciwych i szczerych ludzi, za rządem, któryby się ujmował za powszechnym dobrobytem ludzi, a nie za sprawami jednej tylko klasy. Przejrzyjmy historję powszechną, a nie znajdziemy ani jednego rządu, któryby panował sprawiedliwie i dla dobra ludzkości. Objaśnia to, że w ciągu tego całego czasu szatan był bogiem czyli niewidzialnym władcą tego świata, który lud i władców zaślepił względem prawdy i wpływał na swych przedstawicieli na ziemi, by panowali okrutnie i uciemniająco. (2 Do Kor. 4 : 3, 4; 1 Jana 5 : 19; Ew. Jana 12 : 31) Jakże tedy lud mógłby się spodziewać, że niedoskonali ludzie kiedyś ustanowią na ziemi sprawiedliwy rząd? Zaiste, za obecnych niesprawiedliwych rządów niema dla świata i dla ludu żadnej nadziei. Pocóż więc jeszcze dłużej spodziewać się pomocy od tych niesprawiedliwych rządów? Same one są w wielkiej rozpaczcy i nie mogą ludziom dać żadnej nadziei.

Nadzieją świata jest Królestwo Boże pod władzą Chrystusa z tymi wiernymi i sprawiedli-

wymi mężami jako namiestnikami na ziemi. Jehowa Bóg już osadził swego sprawiedliwego Króla, Chrystusa Jezusa, na jego tronie. Szatan i jego organizacja muszą teraz ustąpić. Szatan sprzeciwia się opuścić swoje stanowisko i dlatego zbiera swoje siły zbrojne do Armagedonu, gdzie też Bóg gromadzi swoje wojska „na wojnę onego wielkiego dnia Boga wszechmogącego”. (Objawienie 16:13-16) W tej walce okrutna, uciemniająca i ohydna organizacja szatańska zostanie zupełnie zniszczona, by wolną się stała droga do zupełnego ustanowienia rządu sprawiedliwości pod władzą Chrystusa Jezusa.

Owych wyliczonych w Piśmie Św. wiernych, począwszy od Abła do Jana Chrzciciela (Do Zydów 11), wzbudzi Bóg ze śmierci i da im życie doskonałych ludzi. Uczyni on to natychmiast po skompletowaniu królewskiej rodziny niebieskiej, to jest bezpośrednio po wybraniu wszystkich tych, którzy będą połączeni z Chrystusem Jezusem w niebie. Owi wierni, którzy umarli przed ukrzyżowaniem Jezusa, czynili „dobre” z całych swoich sił; wszyscy oni otrzymali dobre świadectwo i Jezus mówi o nich, że wszyscy znajdujący się w grobach, którzy czynili dobre, wyjdą na powstanie żywota. (Ew. Jana 5:28,29) W ciągu bardzo krótkiego czasu, a mianowicie za życia obecnego pokolenia, ci wierni mężowie powrócą i dane im zostanie doskonałe ludzkie życie na ziemi, obejmą upatrzony dla nich rząd i staną się odtąd widzialnymi władcami wszystkich ludów ziemi. Jako członkowie sprawiedliwej organizacji Bożej pouczą i poprowadzą oni ludzi po sprawiedliwej drodze, którą mają iść, by móc dostąpić błogosławieństw, jakie Bóg przygotował dla tych, którzy wiernie

będą oddani jemu i jego sprawiedliwemu rządowi. Ludzie wtedy nauczą się sprawiedliwości.

Przywilejem i obowiązkiem żyjących obecnie na ziemi świadków Jehowy jest głosić ludziom te wzniosłe prawdy, ponieważ wkrótce one się mają wypełnić i ponieważ Pan chce, aby były głoszone. Jehowa mówi teraz swoim wiernym świadkom, będącym naśladowcami Jezusa Chrystusa: „Oto pierwsze rzeczy przyszły, ja też nowe opowiadam, pierwiej, niż się zaczną, dam wam o nich słyszeć.” (Izajasza 42:9) Świadkowie Jehowy są przekonani, że nowy i sprawiedliwy rząd nastał i że owi mężowie, upatrzeni na doskonałych i widzialnych namiestników, w krótkim czasie znowu się będą znajdowali na ziemi. Bóg polecił głosić ludziom te prawdy, by się mogli przygotować na przybycie tych nowych i sprawiedliwych władców. Dlatego Jehowa polecił swoim wiernym sługom: „Podnieście chorągiew do narodów!”, ażeby ludzie wstąpili na właściwą drogę. — Izajasza 62:10.

Posłuszni względem tego przykazania świadkowie Jehowy wydali pewne książki, w których te wzniosłe prawdy są streszczone i poparte Pismem Św. i w których pokazano, gdzie te dowody znaleźć można w Piśmie Św. Stało się to, by ludzie się sami uświadomili i przygotowali do przyjęcia błogosławieństw nastającego już Królestwa. Między innymi są to książki: „Harfa Boża”, „Wyzwolenie”, „Stworzenie”, „Pojednanie” i „Rząd”, które dokładnie objaśniają ten przedmiot. Książki te nie są ludziom ofiarowane z samolubnych intencji, lecz by im umożliwić uświadomienie sobie samych co do znaczenia wydarzeń teraźniejszego czasu. Wspomniane książki wręczają się ludziom po cenie poniżej własnych kosztów,

a mianowicie dlatego, że ludzie największy z tego mają pożytek, jeżeli zdobycie znajomości od nich wymaga małej ofiary lub trochę wysiłku. Czasy są trudne i pieniądze naturalnie potrzebne są na pożywienie; lecz lepiej jest dla ludzi zrezygnować z jednego jedzenia lub parę godzin być głodnymi, by sobie za to kupić duchowy pokarm, wskazujący im drogę do wiecznego żywota. Jehowa Bóg poczynił zupełne zrządenia dla wyzwolenia i błogosławienia tych, którzy miłują sprawiedliwość, i oto nadszedł czas, kiedy ludzie się o tem mają dowiedzieć.

Krótko mówiąc, Królestwo Boże znaczy co następuje: Chrystus Jezus i jego wierni naśladowcy stanowią niewidzialną władzę panującą; wierni ludzie, którzy umarli przed ukrzyżowaniem Pana, wzbudzeni zostaną doskonałymi i uczynieni będą widzialnymi władcami ziemi, a wspólnie stanowiąc to będzie doskonałą organizację, czynną dla dobra ludu i na cześć i chwałę Jehowy. Rząd ten przyniesie skuteczną pomoc i oczekiwane tak długo błogosławieństwa dla ludu.

Oby każdy człowiek, miłujący prawdę i sprawiedliwość i życzący sobie, by wśród ludzi na ziemi zapanowała sprawiedliwość, zwrócił się ku Bogu Panu i stanął teraz po jego stronie, ażeby poznał drogę do wiecznego życia. „A toć jest żywot wieczny, aby cię poznali samego prawdziwego Boga, i któregoś posłał, Jezusa Chrystusa.” (Ew. Jana 17 : 3) Bądźcie dobrej myśli i podnoście głowy wasze, gdyż nastąpiło wyzwolenie! Nadzieją świata jest Królestwo Boże. Zróbcie początek, nauczcie się od Boga, oddajcie cześć jego imieniu i trwajcie w niepłonnej nadziei!

Prosimy zrozumieć, że poselstwo to nie jest żadną propagandą, to jest nie ma ono na celu werbowania zwolenników. Nikt nie będzie miał z tego pożytku, jeżeli się przyłączy do jakiejś ziemskiej organizacji. Objaśnienie to daje się, ponieważ Bóg polecił to czynić. — Ew. Mateusza 24 : 14.

Jehowa Bóg polecił wszystkim swoim świętym prorokom pisać o Królestwie i o błogosławieństwach, jakie ono przyniesie ludziom. Gdy Jezus był na ziemi, był on dobrze obeznany ze wszystkimi temi przyszłemi rzeczami i dlatego pouczył on swoich uczniów modlić się do Boga: „Przyjdź królestwo twoje, bądź wola twoja jako w niebie, tak i na ziemi!” I tak się też stanie. Panująca w niebie sprawiedliwość niedługo zapanuje na ziemi i wszelkie uciemnienie na wieki ustanie. Prorok Boży napisał o tem: „Będzie sądził ubogich z ludu, a wybawi synów ubogiego; ale gwałtownika pokruszy. Będą się bać ciebie, póki słońce i miesiąc trwać będzie, od narodu aż do narodu. Jako zstępuje deszcz na pokoszoną trawę, a deszcz kroplisty skrapiający ziemię: tak sprawiedliwy zakwitnie za dni jego, a będzie obfitość pokoju, dokąd miesiąca staje. Będzie panował od morza aż do morza, i od rzeki aż do kończyn ziemi.” (Psalm 72 : 4-8) „Zaiste bliskie jest zbawienie jego tym, którzy się go boją; a przebywać będzie chwała w ziemi naszej. Miłosierdzie i prawda spotkają się z sobą; sprawiedliwość i pokój pocałują się. Prawda z ziemi wyrośnie, a sprawiedliwość z nieba wyrzy. Da też Pan i doczesne dobra, a ziemia nasza wyda owoc swój. Sprawí, że sprawiedliwość przed twarzą jego pójdzie, gdy postawi na drodze nogi swoje.” (Psalm 85 : 10-14) A więc

niechaj będzie głoszone między narodami to poselstwo prawdy: „Pan króluje, a że i okrąg świata utwierdzony będzie, tak, aby się nie poruszył, a iż będzie sądził ludzi w sprawiedliwości.” — Psalm 96 : 10.

KRÓLESTWO BOŻE JEST WŚRÓD WAS

JEHOWA podkreśla ważność swego Królestwa więcej od wszystkich innych nauk Pisma Św. Posłał on Jezusa na ziemię, by świadczył o tem Królestwie. Bezpośrednio po pokuszeniu w puścynie rozpoczął Jezus swoją służbę na ziemi oświadczeniem: „Królestwo niebieskie przybliżyło się.” Nazwane ono jest Królestwem niebieskiem, ponieważ podstawa jego pochodzi z nieba. Nazwane jest Królestwem Bożem, ponieważ Bóg jest owym wielkim wiekuistym Królem, który je przygotował. Nazwane też jest Królestwem Chrystusowem, ponieważ Pomazaniec Boży, Chrystus, jest jego naczelnym urzędnikiem. Lecz gdzie to Królestwo będzie miało swoją siedzibę?

Niewłaściwa odpowiedź na to pytanie wywołała wielkie zamieszanie wśród ludzi. Wszyscy chrześcijanie są świadkami tego, że przez wiele stuleci przywódcy „chrześcijaństwa” w następujący sposób odpowiadali na to pytanie: „Jeżeli się człowiek staje chrześcijaninem, Królestwo ustanowione jest w jego sercu; a gdy wszyscy będą zaprowadzeni do Chrystusa, wtedy Królestwo będzie zupełnie ustanowione, albowiem Jezus rzekł: 'Królestwo Boże wewnątrz was

jest." Dlatego obstawali oni przytem, że kościół musi nawrócić świat, ażeby Królestwo Boże zupełnie zostało zaprowadzone.

Odpowiedź ta jest zupełnie fałszywa i dowodzi, że ci, którzy w ten sposób odpowiadają, wcale nie mają znajomości Pisma Św.

Przy czytaniu tekstu z Ew. Łukasza 17:21 spostrzeżemy, że Jezus mówił do faryzeuszów, którzy do niego przyszedli i zapytali go, kiedy Królestwo nastanie. Odpowiedział on im według niektórych przekładów Pisma Św.: „Królestwo Boże wewnątrz was jest.” Wiemy jednak, że Bóg nie ustanowi swego Królestwa w sercach swych nieprzyjaciół. Faryzeusze podawali, że reprezentują Boga, i stanowili oni duchowieństwo owego czasu, lecz Jezus wielokrotnie im mówił, że są obłudnikami i synami diabła. Przeczytajmy starannie dwudziesty trzeci rozdział Ew. Mateusza i zważmy, z jakim ostrem oskarżeniem Jezus wystąpił przeciwko faryzeuszom. Następnie weźmy też pod uwagę jego słowa w Ew. Jana 8:42-44, gdzie im mówił, że są z diabła. A więc coś się nie zgadza w odpowiedzi nauczycieli „chrześcijaństwa”, że Królestwo ustanowione zostaje w sercach ludzkich.

Weźmy do ręki różne przekłady Pisma Św. i czytamy tekst w Ew. Łukasza 17:20, 21, a znajdziemy, że w większości wypadków tekst ten brzmi: „Królestwo Boże jest wśród was”, albo że to brzmienie przynajmniej podane jest w uwadze marginesowej. Jasne znaczenie słów Jezusa jest następujące: Wkrótce po jego pokuszeniu w

pustyni, zawarł Jehowa z Jezusem przymierze, że mu da Królestwo, i pomazał Jezusa Królem, mającym prawo do rządzenia światem w słusznym czasie Bożym. Jezus przeto zupełnie słusnie mógł w owym czasie powiedzieć do tych, którzy go otoczyli: „Królestwo przybliżyło się”, to jest w osobie Jezusa, pomazanego Króla i Władcy, który wtedy był na ziemi wśród ludzi. Kiedy więc faryzeusze przystąpili do niego z zamiarem, aby się czepić jego słów, wtedy odpowiedział im Jezus mniejwięcej: „Królestwo jest wśród was; albowiem tutaj stoję między wami, a jestem tym, którego Jehowa pomazał dla Królestwa.” Faryzeusze zrozumieli, co Jezus przez to powiedział, gdyż zaskarżyli go później o bunt na podstawie jego oświadczenia, że jest królem.

Klasę, odpowiadającą ówczesnym faryzeuszom, stanowi większość teraźniejszych przywódców „chrześcijaństwa”. Nietylko nadali oni słowom Jezusa fałszywe znaczenie, ale podjęli się zadania nawrócenia świata i mówią, że Królestwo Boże nie wcześniej może przyjść, aż systemy kościelne pozyskają lud dla kościoła, a ziemia obleczona będzie w moralne zdobycze ludzkie, poczem Chrystus Jezus powróci i złoży ziemi wizytę. Wnioski ich są nawskroś fałszywe i pomieszane. Chrystus Jezus już powrócił, a Królestwo jego jest teraz między wami, co dzisiaj z większym niż kiedykolwiek naciskiem może być powiedziane.

Wkrótce po wypowiedzeniu tych słów do faryzeuszów wstąpił Jezus do nieba. Od tego czasu wierni jego naśladowcy wyglądali jego powrotu.

W roku 1914 skończył się czas czekania i wtedy Bóg osadził swego pomazanego Króla Jezusa na jego tronie. Dowodem Pisma Św. jest wojna światowa i wydarzenia, które szybko po niej następowaly. W roku 1918 począł obecny teraz Pan Jezus Chrystus gromadzić swój lud, zupełnie poświęcony Bogu i jego Królestwu, i oto odbywa się sąd nad wszystkimi, którzy mienią się być jego naśladowcami.

Następnym wielkim czynem pomazanego Króla Jehowy będzie zupełne zniszczenie organizacji szatańskiej w bliskiej już walce Armagedonu; dlatego lud wciąż musi pilnie dowiadywać się prawdy, że Królestwo Boże jest wśród was, albowiem poselstwo to jest niezmiernie ważne. Oto przyczyna, dla której mężczyźni i niewiasty codziennie, a szczególnie w niedziele, chodzą od domu do domu, głosząc ludziom to poselstwo, przyczem zwracają ich uwagę na książki, zawierające odnośne dowody Pisma Św. Nigdy przedtem głoszenie wesołego poselstwa o Królestwie nie było rzeczą tak ważną, jak właśnie teraz, a gdy praca ta będzie dokonana, Armagedon niezwłocznie nastąpi.

Mówiąc do faryzeuszów, rzekł Jezus według Ew. Łukasza 16:16: „Zakon i prorocy aż do Jana; a od tego czasu królestwo Boże opowiadane bywa.” Jan był poprzednikiem Chrystusa. Wszyscy prorocy przepowiadali Królestwo Boże, oto jednak Jezus począł obwieszczać to Królestwo i głosić, że nastalo. Apostołowie Jezusa Chrystusa kontynuowali głoszenie Królestwa; lecz wkrótce po ich

śmierci zaczęto nauczać innych rzeczy. Mniej więcej w roku 1874 począł Pan kierować uwagę swego ludu na wielkie zasadnicze nauki, który zaćmione były przez te liczne nauczone przez ludzi błędy. Praca prawdziwych chrześcijan, jaka była wykonana od owego czasu do roku 1914, zobrazowana została przez pracę Jana Chrzciciela. W roku 1914 przyszedł Pan po raz wtóry, a w roku 1918 zaczął on zbierać swoich wiernych naśladowców. Wówczas dał on przykazanie, które musi być przestrzegane, żeby to wesołe poselstwo głoszone zostało wszystkim narodom na świadectwo, a z tej właśnie przyczyny głoszenie jego teraz ma miejsce.

Przed rokiem 1918 oświadczył lud Boży podobnie do Jana Chrzciciela, że Królestwo Boże zostanie ustanowione. Lecz od roku 1918 lud Boży jak nigdy przedtem skonstatował, że Król osadzony został na swym tronie i że rozpoczął Królestwo, oraz że świadkowie Jehowy w posłuszeństwie względem jego przykazań muszą wydać ludziom świadectwo o Królestwie, które jest między nimi.

Wrogowie Królestwa Bożego pragną, aby lud się nie dowiedział o tem, że Królestwo Boże nastąpiło; dlatego okrzykują oni pracę czynnych świadków Pańskich jako pracę propagandową. Lecz to nie jest prawda, gdyż Królestwo Boże nie potrzebuje żadnej propagandy. „Propaganda” znaczy rozpowszechnienie teorii celem zwerbowania zwolenników. Ewangelja o Królestwie jest jednak tylko głoszeniem faktów dla uświadomienia ludzi.

Jest to wieść Boża, a nie poselstwo ludzkie. Bóg nie uprawia żadnej propagandy.

Niektórzy uważali za swój obowiązek głoszone teraz ludziom poselstwo poddać cenzurze i wykreślić niektóre zdania, motywując to tem, że wywołują spory. To wcale nie jest na miejscu i któkolwiek sobie przypisuje rolę cenzora, stwarza dla siebie bardzo niebezpieczne położenie. Boskie poselstwo prawdy nie może być żadną dysputą, albowiem pochodzi od Jehowy. Bynajmniej nie podejmuje się przytem próby nawrócenia kogoś lub wciągnięcia do jakiejś organizacji. Ostateczny cel głoszenia tego poselstwa polega na tem, aby uświadomić ludzi o tych faktach. Pan polecił, aby ta wieść była głoszona wszystkim ludziom na świadectwo. Kto o niej nie chce słyszeć, tego nikt nie zmusza. Nikt jednak nie ma prawa cenzurować poselstwa Słowa Bożego i przez to przeszkadzać innym je słyszeć. Niechaj ludzie słyszą i następnie sami się zdecydują, na którą drogę chcą wstąpić. Jeżeli to poselstwo jest prawdziwe, wtedy nic nie będzie w stanie powstrzymać jego rozpowszechnienia, a ten, kto próbuje stawiać przeszkody, ściąga na siebie wielką odpowiedzialność.

Wskazując na teraźniejszy czas, mówi Bóg u Izajasza 60:1, 2 przez swego proroka do swych wiernych świadków: „Powstań, objaśnij się! ponieważ przyszła światłość twoja, a chwała Pańska weszła nad tobą. Bo oto ciemności okryją ziemię, a zaćmienie narody; ale nad tobą wejdzie Pan, a chwała jego nad tobą widziana będzie.” Znaczy

to, że Królestwo nastąpi i że ci, którzy to poznawają, muszą powstać i mówić ludziom: „Bóg twój króluje!”

Każdy widzi, że właśnie teraz ciemności okrywają ziemię, że ludzie są w wielkiej ciemności co do Słowa Bożego i jak czarne cienie śmierci osłaniają cały świat w miarę zbliżenia się Armagedonu. Bóg polecił, ażeby jego świadkowie zwiastowali władcom i ludowi bliskie zniszczenie „chrześcijaństwa” w szczególności, a całej organizacji szatańskiej wogóle, aby chętni i szczerzy ludzie mieli sposobność stanąć po stronie Boga Pana i ślubowali wierność jego Królestwu. Jedynie ta klasa ludzi będzie mogła ująć najstraszniejszej części walki Armagedonu, gdyż zostanie zachowana. Przez swego proroka Sofonjasza mówi Pan do nich: „Pierwej niż przyjdzie na was dzień gniewu Pańskiego. Szukajcie Pana wszyscy pokorni na ziemi, którzy sąd jego czynicie; szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory, snać się ukryjecie w dzień zapalczywości Pańskiej.”

Bóg kładzie na swych wiernych świadków odpowiedzialność za głoszenie tego poselstwa władcom i ludowi i uznałby ich winnymi, gdyby tego nie czynili. Po wywiązaniu się z tego zlecenia odpowiedzialność tych świadków się skończy. Dla każdego człowieka musi przeto być rzeczą jasną, że ktokolwiek próbuje obcinać poselstwo Pańskie albo je cenzurować, dostaje się w bardzo poważne położenie względem Pana.

Władcy faryzeuszowscy próbowali uczynić koniec głoszeniu Królestwa przez świadków Bożych.

Ci, którzy odpowiadają tej klasie, próbują dziś to samo. Lecz Pan oświadcza, że to poselstwo musi być narodom głoszone na świadectwo i dlatego też będzie głoszone. Chrystus Jezus, prawowity Król świata, rozpoczął swoje panowanie i nadszedł czas do wskazania wszystkim miłującym porządek ludziom drogi do otrzymania błogosławieństw tego Królestwa. W żaden inny sposób nie może lud nigdy otrzymać pomocy i błogosławieństwa. Dlatego poleca Bóg swym pomazanym świadkom (u Izajasza 62:10): „Przechodźcie, przechodźcie przez bramy! gotujcie drogę ludowi; wyrównajcie, wyrównajcie gościniec, wybierzcie kamienie, podnieście chorągiew do narodów!”

„Bramy” w tym tekście przedstawiają wejście do Królestwa. Przechodzenie przez bramy wskazuje na wiernych naśladowców Chrystusa Jezusa, jak zupełnie kierują swe oblicza i swe serca ku Królestwu; a to czynią oni przez to, że obwieszczają ludziom, iż Królestwo nastało. Gotowanie drogi ludowi oznacza pomoc im zdobyć świadomość o Królestwie. Gdybyście wiedzieli o czemś dobrem, co przygotowane jest dla wszystkich, którzy się o tem dowiadują i wypełniają pewne warunki, wtedy serce Wasze pobudziłoby Was zawiadomić o tem innych ludzi. Naśladowcy Chrystusa wiedzą, że to, czego lud tak dawno pożądał, mianowicie błogosławieństwa, nastąpiły i że ludziom przyniosą większe szczęście, aniżeli sobie kiedykolwiek mogli wyobrazić. Jest to Królestwo i jego błogosławieństwa, które mają się stać dostępnymi dla wszystkich ludzi. Dlatego

też wszyscy, którzy miłują Boga i swych bliźnich, pragną nieść wesołe poselstwo o Królestwie Bożem innym ludziom. Nie jest to żadna propaganda ani nawet próba utworzenia jakiejś organizacji. Wezwanie proroka Bożego do zbierania kamieni z gościńca oznacza pomoc ludziom usunąć z ich umysłu te liczne błędy, wskutek których się potykali na drodze do poznania prawdy. Jeżeli się ludziom głosi prawdę, wtedy niezbędną jest rzeczą wspominać też o błędach, które im wpajali przywódcy „chrześcijaństwa”. Nie dzieje się to, aby komuś szkodzić, lecz dlatego, że to jest konieczne do usunięcia błędów, które ludzi tak długo trzymały w ślepotcie. A to właśnie jest wykonywane w posłuszeństwie względem przykazań Bożych. Podniesienie sztandaru do narodów oznacza wskazanie im jedynej drogi do zbawienia i wyzwolenia. Sztandar Boży jest właściwym drogowskazem do życia i wiecznej szczęśliwości. Każdy człowiek powinien się ubiegać o zdobycie uświadomienia co do tego.

Dlatego niechaj wszyscy, którzy słyszą tę wesołą wieść, że Królestwo niebieskie jest między nimi i że panowanie Chrystusa się rozpoczęło, przyjmą to poselstwo i niechaj je innym głoszą, biorąc w ten sposób udział w usprawiedliwieniu imienia Jehowy.

WYZWANIE

pod adresem każdego człowieka, aby zadać choćby jedno szczere pytanie co do przedmiotów biblijnych, omawianych przez sędziego Rutherforda w niżej wymienionych broszurach, na które to pytanie nie znalazłaby się rozsądna, węzłowata, zgodna z Pismem Św. i zadowolająca odpowiedź.

PIEKŁO. Czem ono jest? Kto się w niem znajduje? Czy można się z niego wydostać?

POWRÓT NASZEGO PANA. Kiedy? W jakim celu? Jak?

GDZIE SĄ UMARLI? Czy znajdują się w niebie, w mękach albo w żadnym z tych dwóch miejsc?

OSTATECZNE DNI. Koniec świata w roku 1914.

DOBROBYT PEWNY. Niedługo nie będzie już na ziemi żadnych chorób, żadnego cierpienia i żadnej śmierci.

UCIEMIĘZENIE. Kiedy się skończy?

SĄD. Powstanie umarłych do życia. Dlaczego wszyscy umierają? Czy dzieci są w niebie?

WOJNA CZY POKÓJ? Czy jakikolwiek rząd może zaprowadzić trwały pokój?

ZBRODNI I NIESZCZĘŚCIA. Przyczyna. Środek zaradczy.

Którąkolwiek 9 z tych 10 broszur za 50 ¢; którąkolwiek 4 za 25 ¢; którąkolwiek 2 za 15 ¢; pojedynczą broszurę za 10 ¢ wysyłamy za uprzedniem nadesłaniem należności.

The Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

POSELSTWO

o Królestwie Bożem na ziemi

przynosi najważniejszą i najbardziej pokrzepiającą znajomość, jakiej człowiek może doświadczyć.

Najważniejszym jest ono dlatego, że jest bezpośrednim poselstwem wielkiego Stwórcy i objawia jego zrządzenie co do ludzkości. Dla każdego człowieka na ziemi chodzi tu o życie lub śmierć.

Pokrzepiającem jest to poselstwo, ponieważ wciąż nanowo wskazywany jest zamiar Boży co do usunięcia z ziemi wszelkiego grzechu, wszystkich chorób, wszelkiego uciemnienia i śmierci, w miejsce czego każdy posłuszny człowiek otrzyma zdrowie, szczęście, dobrobyt i wieczne życie na ziemi.

Dlaczego marnować czas na badanie pozornej filozofii ludzkiej lub dziecinnego bełkotania uczonych świata, których mądrość u Boga jest głupotą, jeżeli w 5 książkach сэdziego Rutherforda znaleźć można jasne i zupełnie przekonywujące omówienie zrządzenia Bożego, zawartego w Piśmie Sw.?

KSIAŻKI SEDZIEGO RUTHERFORDA

Haria Boża, Wyzwolenie, Stworzenie, Pojednanie i Rząd w krótkim czasie zostały rozpowszechnione w wielu milionach egzemplarzy.

W tych samych pięknych oprawach, jak to pokazane jest na okładce, łączna cena powyższych książek wynosi tylko

\$1.70

The Watch Tower, 117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

ROSELSTWO

